

Maciej Czarnecki

Tykocin, woj. białostockie

Informator Archeologiczny : badania 12, 284-285

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Maciej Czarnecki.
Finansował WKZ w Łomży. Drugi sezon
badań. Ruiny barokowego pałacu Szczuków
/przełom XVII/XVIII wieku/.

W trakcie badań ubiegłorocznych odsłonięto fundamenty alkierza przy narożniku południowo-zachodnim pałacu. Tegoroczne wykopy usytuowano przy północno-zachodnim i północno-wschodnim narożniku ruiny. Badania ujawniły fundament alkierza przy narożniku północno-zachodnim oraz fundament północno-wschodni narożnika pałacu. Odsłonięte fundamenty są zbudowane z dużych głazów spojonych zaprawą wapienną. Luki między głazami są wypełnione kamieniami różnej wielkości, fragmentami cegieł lub gruzem ceglanym. W wykopach znaleziono sporą ilość cegieł o wymiarach: długość 28,2 - 28,6 cm, szerokość 15 - 16,4 cm, grubość 6,9 - 7,5 cm. Przy narożniku północno-wschodnim /elewacja tylna pałacu/ nie stwierdzono śladów alkierza.

Badania będą kontynuowane.

SZREŃSK
woj. ciechanowskie

patrz
wczesne średniowiecze

ŚWIDNICA
woj. wałbrzyskie
ul. Zamkowa

patrz
późne średniowiecze

WITKÓW, gm. Szprotawa
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

patrz
późne średniowiecze

TYKOCIN
woj. białostockie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Maciej Czarnecki.
Finansował WKZ w Białymstoku. 1/ Posesja
przy ul. Świerczewskiego 12 /XIX-XX wiek/,
2/ stanowisko na "Kępie" - pozostałości klasz-
toru bernardynów z XV wieku.

1/ Badania na posesji przy ul. Świerczewskiego 12, prowadzone
w ramach projektu rekonstrukcji dawnego krajobrazu miejskiego Tyko-

cina, miały na celu odsłonięcie dawnych bruków. Przebadano ogółem 80 m². W północnej części badanego obszaru, od strony ul. Świerczewskiego, odsłonięto bruk podwórkowy oraz fundamenty budynku - oba obiekty można prawdopodobnie datować na przełom XIX/XX wieku. W części południowej, od strony ul. Zatylniej, natraflono na fundament budynku /według informacji ustnych, zebranych w Tykocinie, była to olejarnia, postawiona prawdopodobnie również na przełomie stuleci/. W tym samym wykopie, na głębokości ca 1,5 m, odkryto płyt bruku kamiennego na podsypce z żółtego piasku, najprawdopodobniej będący resztką podłogi piwnicy jednej z poprzednich faz zabudowy posesji. Calec na stanowisku stwierdzono na głębokości ca 2,80-3,40 m poniżej obecnej powierzchni gruntu /co stanowi około 2,30-2,90 m poniżej poziomu ulicy Świerczewskiego/. Usytuowanie odkrytych fundamentów nawiązuje do usytuowania budynków stojących obecnie na posesjach sąsiednich.

2/ Pozostałości pierwszego klasztoru bernardyńskiego /zbudowanego w II połowie XV wieku/. Z uwagi na niedostępność terenu dla badań wykopaliskowych /zabudowania mieszkalne i gospodarcze, garaże, warsztaty, parking ciężkiego sprzętu przedsiębiorstwa melioracyjnego/ ograniczono się do wykonania wierceń sondażowych, które pozwoliły uchwycić ogólne zarysy założenia klasztornego. W celu zweryfikowania wyników wierceń należy na tym stanowisku przeprowadzić badania geofizyczne. Badania wykopaliskowe będą możliwe dopiero po usunięciu przynajmniej drewnianych budynków mieszkalnych.

WŁOCŁAWEK

patrz
późne średniowiecze

ZAMOŚĆ
Fortyfikacje

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Zamościu

Badania prowadził mgr Tadeusz Nawroński przy współpracy mgr Zbigniewa Nowakowskiego. Finansowała Wojewódzka Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Zamościu. Trzeci sezon badań. Fortyfikacje miejskie /XVI-XIX wiek/.

Badania i nadzory archeologiczne w obrębie fortyfikacji koncentrowały się w 4 punktach: bastion 7, brama Lubelska Stara i Nowa oraz kurtyna 1-2. Prace na bastionie 7 obejmowały powierzchnię 550 m² na plateau oraz cały nasyp ziemny przy północnym murze czoła bastionu. Rozpoznano wewnętrzny przebieg murów oryilonu po-